

Hvornår og hvordan startede din cykel-karriere?

Jeg er så gammel at min "cykel-karriere" startede da jeg begyndte i Assing skole i 1964. Vi boede ca. 3 km fra skolen, og jeg skulle cykle på grus- og markveje hele året uanset vind og vejr! Og det var før tiden med MTB!

Heldigvis kom der så senere skolebusser. Vi boede først på en lang rute for skolebussen (1 time rundt i hele den sydvestlige del af Assing Sogn). I 2-3 real begyndte jeg så at cykle igen, idet jeg faktisk kunne sove en time længere ved at cykle i skole, og en time er hårdt tiltrængt når man er teenager☺

Da jeg fyldte 18 år skulle jeg selvfølgelig have kørekort og kort tid efter købte jeg også bil. Den havde jeg indtil jeg begyndte på studiet til mejeriingeniør på den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole i København. Så blev bilen solgt og jeg købte en Centurion Le Mans med hele 8 gear!

Første skoledag. Eneste elev med nummerplade på cyklen

Superfede cykler i København er ikke nogen god ide, idet cyklerne har en tendens til at forsvinde rimeligt hurtigt. Heldigvis forsvandt de inden de var et år gamle, så jeg fik hele tiden 100 % erstatning for listeprisen, hvilket betød at kunne holde mig selv ved nye cykler igennem 5 år.

Senere kom Lene og Emil ind i billedet, hvilket betød at jeg nu cyklede på en Raleigh "bedstefar" cykel til og fra arbejde. Det gik meget godt, men noget tungt at cykle på.

På et tidspunkt, hvor vi boede i Hillerød og jeg arbejdede i Gentofte, oplevede jeg mange gange, når jeg skulle hjem og hente Emil i børnehaven, at stå på Gentofte Station og se de hurtige S-tog komme drønende igennem stationen, mens de S-tog som skulle stoppe på Gentofte station aldrig kom eller var meget forsinkede. Det fik mig til at regne lidt på hvor lang tid det ville tage at cykle de 25-26 km mellem Hillerød og Gentofte om morgenen og igen om eftermiddagen fra Gentofte til børnehaven i Hillerød. Det viste sig, at jeg kunne det gøre hurtigere end den offentlige transport.

Så jeg købte en no-name racercykel med 12 gear og i april 1994 begyndte jeg at cykle til og fra arbejde, næsten dagligt. Jeg blev af mine kollegaer spurgt om jeg havde lyst til at cykle "Sjælsø Rundt", men da jeg hørte at det var 145 km, blev det pænt og bestemt nej tak. Jeg lod mig dog "overtale" i 1995, igen i 1996 og 1997, og jeg gennemførte alle tre gange. Tre hyggelige ture, hvor vi brugte meget lang tid.

Jeg var i mellemtiden blevet medlem af Novo-gruppens Cykelklub og i 1997 skulle vi cykle Sjælland Rundt. Desværre fik jeg diarré to dage før, så allerede da jeg cyklede ud af Køge Torv kunne jeg mærke at jeg ikke havde noget at skyde med og stod da også af efter ca. 150 km. På et af depoterne mødte jeg min nabo. Vi var begge overraskede over at se hinanden. Han kom i mål. Til en efterfølgende vejfest snakkede vi om løbet og var enige om at forplejningen på depoterne kunne være bedre. Snakken udviklede sig og efter et par øl blev vi sammen med en tredje nabo enige om, at vi i 1998 skulle prøve Vattern Rundt, hvilket vi gennemførte i flot stil. Året efter gentog vi succesen. Herefter fulgte Århus-København, Telemark Tours, Nordjylland Rundt, Rendsburg-Viborg, Broløbet og hel masse kortere cykelløb på Sjælland. Dem var der masse af i 1990'erne og starten af 00'erne.

Hvordan kom du i kontakt med ARD?

Af de lange cykelløb i Norden manglede jeg nu "Den Store Styrkeprøve" fra Trondheim til Oslo. Mine to naboer syntes at de 560 km var for meget og jeg skulle derfor selv sørge for transport, overnatninger, osv. Det var et logistisk udfordring af de større, så jeg besluttede mig for at jeg ville lade Aktiv Cykel Rejser tage sig af transport, osv. Jeg fik fat i deres katalog, og fandt også alle relevante oplysninger om Trondheim-Oslo, herunder at løbet var klassificeret som "Svært". Jeg havde egentlig tænkt mig at tilmelde mig, men sad og bladrede rundt i kataloget og lige pludselig var der et løb hvor der stod "Ekstremt Svært", nemlig Paris Brest Paris!

Jeg surfede lidt rundt på nettet og fandt en hjemmeside, hvoraf det fremgik at der faktisk var kvalifikationsbrevet fra Lyngø – 15 km fra min bopæl. Jeg ringede til arrangøren Johannes Kristiansen for at høre nærmere, men han sagde til mig: "Hvorfor møder du ikke bare op og finder ud af hvad det er". Det gjorde jeg så den 29. marts 2003 (200 km), 11. april (300 km), 2. maj (400 km) og 23. maj (600 km). Og så var jeg lige pludselig kvalificeret til PBP!

Jeg havde siden 1998 haft abonnement på Cykelmotion Danmark og havde der læst en del artikler om ARD og randonneurers oplevelser i [Danmark, Frankrig 1999](#) og [Frankrig 2003](#) og Australien. Jeg kan specielt huske [en artikel i CMD 1999, nr. 3, hvor Arne Frost fortalte om en tur fra Støvring til Sønderborg og retur](#). Han skrev om sine genvordigheder med regnvejr, vådt tøj og punkteringer en masse. I mit stille sind tænkte jeg "Get a Life" lidet anende hvad jeg selv ville blive udsat for i 2007.

To fotos som bevis for at solen faktisk skinnede under PBP 2007

Din bedste oplevelse på cykel?

Der har godt nok været mange: at gennemføre min første brevet, at gennemføre min første PBP (jeg oplevede det som hårdt, men så var det heller ikke værre), mange cykelture rundt i områder, jeg normalt ikke vil selv ville opsøge, mange flotte solnedgange og solopgange, masser af spændende dyreliv om dagen og om natten, stilheden om natten. Det bedste er dog alle de skønne randonneurer jeg har cyklet sammen med - ingen nævnt, ingen glemt - og alle de (dårlige) jokes der er blevet fortalt for at holde humøret oppe☺

Din værste oplevelse på cykel?

På en brevet i Vestsjælland blev jeg og tre andre randonneurer truet på livet af en tydeligt påvirket bilist. Han mente at vi fyldte for meget på vejen (vi cyklede på én række) og ville slå os ihjel næste gang. Da jeg efterfølgende anmeldte hændelsen til politiet og oplyste nummerpladen på bilen, var det tydeligt at han var en gammel kending.

Hvorfor fik du lyst til at udføre den funktion, som medførte at du er udnævnt til æresmedlem?

Opgaven som næstformand/sekretær var på opfodring fra den daværende formand Jan Buschardt. Opfordringen kom i en arbejdsfri periode, så det passede mig rigtig godt at få noget at forholde mig til. Jeg tror, at jeg fik "tilbuddet" fordi jeg havde kommenteret på en del forslag fra den daværende bestyrelse, både med procedurer, processer og sprogligt.

Jobbet som arrangør kom som følge af at jeg et par år havde hjulpet Alex Sloth med at lave GPS ruter og rutebeskrivelser for ruter startende i Nærum. Med et øget brug af computer tror jeg, at Alex synes det var mindre sjovt at være arrangør og han spurgte om jeg ville overtage jobbet som arrangør. Det ville jeg gerne og har aldrig fortrudt.

Hvad har dette medført af spændende oplevelser?

I forhold til det at være næstformand/sekretær synes at det er spændende og sjovt at få tingene sat så meget i system at det næsten sker helt af sig selv. Vi fik lavet et årshjul så alle i bestyrelsen vidste hvad vi skulle hvornår. Forhåbentligt til gavn for alle i ARD.

Som arrangør synes jeg at det er enormt sjovt at lave nye ruter. Jeg har det selv sådan at når jeg har cyklet en rute 2-3 gange, vil jeg gerne prøve noget nyt.

Jeg synes også det er dejligt at snakke med alle randonneurer om morgenen ved start – der er desværre ikke så meget tid til hver enkelte, men det er der heldigvis, når de kommer tilbage, hvor jeg får et indblik i hvordan de har oplevet dagen og ruten, og kan modtage deres evaluering af ruten, de fleste gange positiv feedback og nogle gange med forslag til optimeringer, hvilket jeg kun er glad for.

Fremtidige planer?

Forhåbentlig kan jeg her i 2025 cykle en hel brevet serie, så jeg kan blive Superrandonneur for 20. gang og dermed ultrarandonneur for 2. gang.

Desuden vil jeg også gerne være den første i ARD til at cykle en 600 km permanent brevet☺

Og ellers vil jeg bare nyde at cykle lange ture. Det er nu vigtigere for mig med en god tur end en god tid.

PS. Jeg har aldrig fået cyklet den "Den Store Styrkeprøve" og har helle ikke planer om det☺